

Keyifli Okumalar Dileriz

Binlerce kategoride milyonlarca PDF e-kitap, ders kitapları, dergiler ve romanlara platformumuz üzerinden ücretsiz ulaşabilirsiniz.

RESMİ WEB SİTEMİZ

<https://rantey.org>

Yedek ve Duyuru Kanallarımız

Sitemize erişim engeli gelmesi veya adres değişikliği durumunda aşağıdaki kanallardan güncel giriş adresine erişebilirsiniz:

- Telegram: <https://t.me/birkitapbir>
- WhatsApp Kanalımız : <https://whatsapp.com/channel/0029VbDHv8uE50Us4lvMoc0Y>

UYKUSUZ

6 KASIM ÇARŞAMBA
SAYI: 2019/45 No: 636
5 TL.
K.K.T.C. FİYATI: 6 TL.

Yeni yılda yurttaşların üzerine yağacak zamların oranı netleşti. TÜİK'in resmi verilerine göre yıl başında motorlu taşıtlar vergisi, harçlar, trafik cezaları yüzde 22.58 zamlanacak.

Son kullanma tarihi

@kaansezyum

Ne zaman öleceğimizi bilsek iyi mi olur, kötü mü?

Şimdi mesela telefonumuza bir uygulama kuruyoruz.

Uygulama bize 'Abicim, ablacım senin son kullanma tarihin şu, ona göre haberin ola' dese... İyi mi olur mu kötü mü?

Bir yandan iyi olabilir, hani denize girebileceğimiz kaç yaz kalmış, kaç kış geçireceğiz sağ salim onu bilsek... Kaç bahar var önümüzde acaba?

Daha da güzeli uygulama şunları da söylese mesela: Şu kadar kere daha yağmurda ıslanma şansın var, şu kadar gün daha sevdiğin insanları görebileceksin, dışarıya çıkıp eğleneceğin şu kadar ortam kaldı, hayatının son bilmem kaç konseri, son şu kadar kişiyle öpüşeceksin, elini tutacağın şu kadar insan kaldı, şu kadar gün batımı görebileceksin... Örnekleri siz çoğaltın, mevzu anlaşıldı sanırım. Ne kadar daha buradayız, ne kadar daha hayattayız?

Hayatta olmak, yaşamak sayılıyor mu peki? Mesela ot gibi evde otursam sabahdan akşama, hiçbir şey yapmadan, ya da yapmış gibi sayılarak, bir dizinin tüm sezonlarını izlesem şu kadar gün boyunca, bu yaşamak olacak mı?

Tabii ki herkesin hayattan beklentileri farklı. Kimi daha çok yer görmek istiyor, kimi daha çok insan tanımak istiyor, kimi daha huzurlu uyumak istiyor, kimileri ise sabahları insan gibi uyanmak istiyor. Bazen de çıldırana kadar eğlenmek istiyoruz, o günümüz en güzel gün gibi geliyor. Bazen de arkadaşlarımızla geçirdiğimiz 20 dakika bile en unutulmaz anılarımız haline geliyor. Yaşamayı kim bilebilir?

Bana göre yaşamak, sana göre yaşamak olur mu? Benim hayatım seninkinden daha hayat olabilir mi? Hayatlarımızın anlamlarını nerelerde bulacağız? Kendimizi 5 yıl sonra nerede görmek istiyoruz? (Valla ben kendimi mezarda görmek istemem yani. Bu vesileyle de buradan mesajımı vereyim: Kimse ölmesin)...

Hayatımız sonuna kadar kaç defa haber izleyip,

izlediklerimize sinirleneceğiz. Eğer ne kadar ömrümüz kaldığını bilsek, böyle şeylere takılır mıydık, yoksa daha da mı odaklanırdık? Yapmak istediklerimiz, yapamadıklarımızın toplamından büyük mü? Aklımızdan değil, başımızdan geçenlere mi üzülmüyoruz? Bir hayat günü kaç dakika? Ne kadar daha istediğimiz kadar uyuyup, sonra istemediğimiz kadar uyuyacağız acaba?

Ben son kullanma tarihimizi öğrenmek isterdim galiba. En azından raf ömrünü bilsem o da bir şey. Hiçbir paket açıldıktan sonra tazeliğini koruyamıyor, hiçbir hayat başladığı gibi süremiyor.

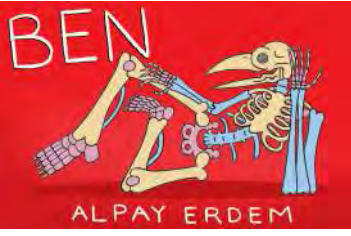
Belki de kendimizi daha iyi hale getirmek elimizde. Son kullanma tarihimizi bilmesek bile, en azından mutlaka bir gün olduğunu bilmek, her günümüze daha iyi davranmamıza yarayabilir.

Bir gün bile bazen çok değerli hale gelecek, belki bir anda her şey bitecek. Hep bu kafayla da yaşanmaz ama en azından yaşıyorsak da değerini bilelim.

Şimdilik bu kadar. Bu yazı da kısa, hayat kadar.

æ Merhaba.

æ Geçenlerde de yine Kanlıca'da oturuyorum öyle, yalnız ne Kanlıca'yı, neyse, oturuyorum öyle, her zamanki çaycım, bu arada artık çaycı olaylarını bırakmak üzereyim çünkü artık kendi çayımı kendim yapıp, kendim taşıyıp, kendi bardağımda,

kendi kendime, bilmem anlatılabildim mi ama öyle, tabii önce termos almak lazım, önümüzdeki ay alacağım kismetse, bende böyle, "karar ver ve bekle", neyi bekliyorsam, ne bileyim, beklemeyi seviyorum ben galiba, kimse sevmez beklemeyi, ben seviyorum galiba, beklemek güzel, beklemek naysa, bekleyince bekliyorsun çünkü, beklediğin zaman onu düşünüyorsun, kavuşunca beklemiyorsun, düşünmüyorsun, yaşamaya başlıyorsun, yaşamak da güzel ama beklemek de güzel, ikisinin de yeri ayrı, o yüzden ben önce bir süre bekliyorum, beklemekten tadımı alıyorum, sonra yaşıyorum, önce bekliyorum, sonra kavuşuyorum, önce düşünüyorum, sonra yaşıyorum, bu işler resmen böyleyken böyle, ne diyardım, Kanlıca'daydım öyle, çay içiyordum, börek de almıştım, çatal da vermişlerdi, açtım böreği, çatalı da önce peçeteyle sildim, tam karşımda adamlar oturuyor; içlerinde biraz daha baskın tipli olanı, "ba ba ba, holivut yıldızı sanki bağa amuğa göyüm" dedi. Ben ne olduğunu anlayamadım. Göz göze geldik, dedim "bana mı diyorsunuz acaba?" "Sana diyorum, holivut yıldızın sanki bağa amuğa göyüm" dedi. Bak yine. Yanındakiler de gülüyor. Dedim "ya ne demek istiyorsunuz, ben anlamadım sizi" dedim. Adam benimle "amuğa göyüm"li konuşuyor, ben yine ona "siz" diye hitap ediyorum. Fakat gerçekten de İstanbul Beyefendisi olarak kalmak çok zor. Genel olarak. Yani üzerine üzerine oynuyorlar. Ne kadar çirkin işler bu işler. "Çatal matal silmeler, o yüzden şeyaptık" dedi. Dedim "ya, bu kadar kolay mı insanlara saldırmak, hangi hakla" dedim ya, "hayır yani alt tarafı çatal silmişim, ben bu çatalı çıkarıp da g.tüme sokmadım ya ortalık yerde çok afedersiniz" dedim. Yükseldim ben de artık biraz. Fakat yine de İstanbul Türkçesi ile konuşmaya devam ediyorum, ve oldukça da sakınım. Korkunç biriyim yani o anlarda. Yanımda da pembe bisikletim "Flamingo". Pembe kaskımla. Duruyorum öyle.

Yemin ediyorum paramparça ederim o anda o adamı ve çevresindekileri. İnanılmaz korkunç biriyim. Zaten o benim pembeliğimden atağa kalktı bence, çatal matal hikaye. Bu pembelik de ne acayiptir bu arada. Bence bir bisiklet için dünyanın en güzel rengi

pembe. Bir de Flamingo'nun pembesi çok güzel bir pembe. Geçende de noldu bak. Dünyanın en güzel bisikleti Flamingo'yla Beşiktaş'tan Üsküdar'a geçeceğim, deniz motoruna bineceğim, kendi akbılımı bastım, bir grup genç geldi. Akbilleri yokmuş, benden, varsa fazla, akbil basmamı istediler, benim de tek kişi için kalmış içinde, dedim "tamam, bir kişilik var", bir kişi için bastım, o bir kişi geçti turnikeden, diğer kalanlardan bir kişi ise, "abi yanlış anlama, bisikletin de çok güzelmiş, rengi falan" dedi. Akli sıra laf sokuyor, o kaldı ya, ondan. Ben de, "kardeş güzel renktir pembe, kendisine güvenenin rengidir, bir şeyleri gizleyenin değil" dedim. Arkadaşlarının önünde biraz şey oldu ama ben ne yapabilirim yani. Akbilim ona da yetseydi böyle salak salak konuşmayacaktı. Hay Allah'ım ya. Ne acayip insanlar var. Hem iyilik yap, hem de şey ol. Biraz bir kendinizi geliştirin artık ya. İki kitap okuyun, bir yabancı dil öğrenin, bir enstrüman çalın. Höfff. İnsanı burada dede gibi konuşturuyorsunuz. Bu arada baba oldum ya, "baba gibi konuşturuyorsunuz" demiyorum artık, "dede gibi konuşturuyorsunuz" diyorum, bak bu da büyük sinsilik şimdi benim yaptığım, dede olursam ne diyeceğim acaba, neyse, ne diyardım, piyuuuuu, ne uçu be yazı, vallah güzel uçu, iyi oldu, güzel oldu, olmaz mı hiç güzel, kendimi en çok da böyle anlarda seviyorum, çünkü kimse böyle yazmaz, ben yazıyorum, normalde bende gevşek ağızlılık var, fakat yazarken öyle değil, yazarken çok başka bir matematik, bambaşka bir bulmaca çözme işi, ne diyardım ya ben, heyooo, hah, "çatalı g.tüme sokmadım ya" deyince, bunlar bir anda toparlandılar, kalktılar gittiler. Şaşakaldım arkalarından. Hayır hiçbir şey de söylemediler. E biraz önce ötüyordun ya, e gülüyordunuz ya. Noldu şimdi böyle birdenbire. Deli olacağım arkadaş ya. Ben kavra dövüş seven biri değilim, fakat arkadaş, bir şey de söyle yani. Zaten bu tarz hareketler, iletişim sorunu yaşayan insanların hareketleri, en başta, "holivut yıldızı sanki bağa amuğa göyüm", bir iletişim değil, böyle iletişim olmaz, kalkıp gitmek hiç iletişim değil. Ne bileyim, insanı gerçekten çıldırtıyorlar. Böyle olmaz. Bu işler hiç böyle olmaz, ben de size söyleyeyim.

æ Geçende de yine Flamingo'yla turluyorum, Hekimbaşı'na doğru tırmanırken, bir kadın gördüm, etrafında yirmi kadar kedi var. Çete gibiler, bir köpeği sıkıştırmışlar, köpeği dövmek istiyor manyaklar. Dedim "ya, noluyor burada?" "Ah evladım" dedi, "karşıya geçemiyorum" dedi. O arada da köpek bir yolunu bulup kaçtı kedilerden. Meğersem ablamız kedici kadınıymış. Yüz elli kadar kedisi varmış. Nereye gitse kedileri peşinden geliyormuş. Karşıya geçerken de yolda ezilme tehlikesi atlatıyormuş hep kediler. Eczaneye gönderdi beni. İlaç aldırdı bana karşı yoldan. Sonra da kedileriyle birlikte sokağa dalıp kayboldu gözden. Efsane bir görüntüydü.

æ Hoşça kal.

"KOP GEL GÜL GİT"

13 Kasım Çarşamba / **Ankara IF Sokak** / Saat: 21.00 / **biletler biletix ve gişe, beşinci Ankara komedi festivali**
15 Kasım Cuma / **Kadıköy Bahane** / Saat: 21.30 / bilgi: 0216 345 54 49
16 Kasım Cumartesi / **BKM Mutfak** Çarşısı / Saat: 21.45 / bilgi: 0212 327 72 00

CEM GÜVENTÜRK

'BAZI GÜNLER'

BAZI GÜNLER AKLINDA YOK, VE KALABALIKSIN...

BAZI GÜNLER AKLINDA VE YAPAYALNIZ HİSSEDİYOSUN ...

BAZI GÜNLER HERKEŞİ ARAMAYA ÇIKMAKLA...

BAZI GÜNLER KENDİNİ DE KAYBETMEMEYE ÇALIŞMAKLA İLGİLİ...

BAZI GÜNLER HAYATINI İÇERİYOR...

BAZI GÜNLER HAYATININ SENİ BİLE İÇERİP İÇERMEDİĞİNİ DÜŞÜNDÜRÜYOR...

BAZI GÜNLERE İHTİYACIN VAR...

BAZI GÜNLERE ONLARIN SANA İHTİYACI OLMADIĞI KADAR İHTİYACIN VAR ...

BAZI GÜNLERDEN BİR ŞEYLER YAPMAK İSTİYORSUN...

AMA SEN ZATEN BAZI GÜNLERİN SANA YAPTIĞI ŞEYSİN...

BAZI GÜNLER PLANLAR, HEDEFLER...

BAZI GÜNLER SADECE "AMAN BE!"

BAZI GÜNLER SENİN...

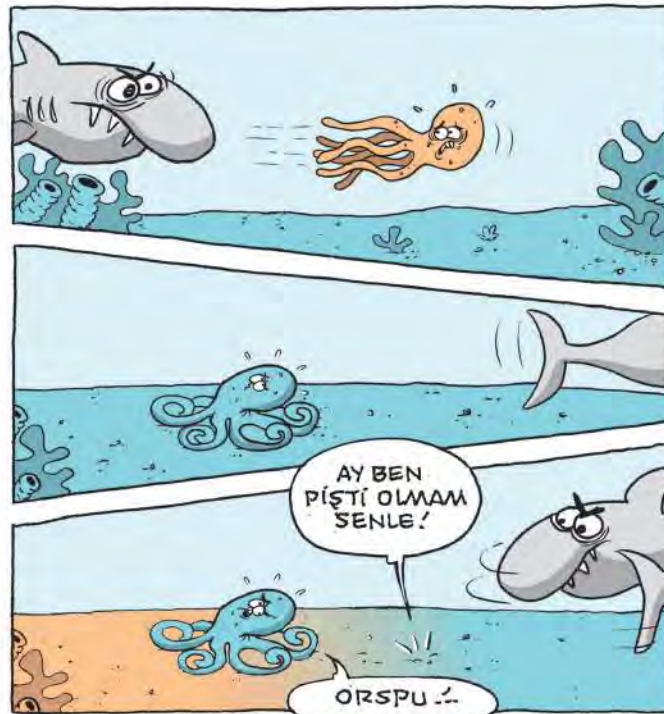
ÇOĞU GÜN ONLARIN ...

BAZI GÜNLER SEN...

BAZI GÜNLER SENDEN GERİYE KALAN...

BAZI GÜNLER SORUP SORGULAMALAR ...

...VE BAZI GÜNLER "E DEMEK Kİ HAYAT BÖYLE Bİ YERMiŞ" CEVAPLARI.

Benim Sinemalarım (senin sinemaların canım) 9: Bağımsız ve güçlü kadın, başarısını kıskanan maçoğa karşı: Karagözlüm

İki haftadır paylaştığım Donald J. Trump'ın mektuplarına bir süre ara veriyorum zira yanlarım çok ağrıyor. İnsafsız pezevenkler. Zaten geri kalanı hep enti püften şeylerdi. Ayrıca elalemin özel mektuplarını okumak da çok ayıp, hadi ben yazdım, siz niye okuyorsunuz? Hiç yakıştıramadım size. Bu durumda Türk Sinemasının derinliklerine inmekten başka çarem kalmadı zira bilirsiniz, ben dünyada iki şeyle ilgilenirim: Uluslararası politika ve Yeşilçam.

Yeşilçam'ın en iyi filmlerinden biri 520 kere izlediğim (otuz yıldır üç haftada bir izlerim, youtube yokken VHS'den izlerdim, düşünün artık) Karagözlüm'dür. Bülent Oran'ın yazdığı romantik komedide önce balık kokan Azize'yi ve ona aşkıntı Yengeç Rıza'yı görürüz. Şopen Kadir'i canlandıran Kadir İnanır ve yarıcılıkta bir marka olan Müjdat Gezen'in canlandırdığı Orhan sürekli Alaturka-Alafranga Müzik tartışması yapmaktadır. Yetenekli bir piyanist olan Şopen, Türk Müziğinden tiksiniyor, acid müzik duyan bir metaleci, trap müzik duyan bir Norm Ender gibi, Türkçe şarkı türkü duyunca tüyleri diken diken olmaktadır.

Azize balık pazarında nasıl bir tahakküm kurmuşsa, diğer balıkçılar müşterileri "Benim karides yaramaz, Azize Abl'a dan al," diyerek Azize'ye yönlendirir. Bu nasıl bir serbest piyasadır, pazar ekonomisidir? Tabii Şopen Kadir ve Azize karşılaştıklarında birbirlerini hiç sevmezler. Pazarın hanımağası Azize, mafya liderliği coşkusuyla türkü söylemektedir ve bu Bülent Oran senaryosu olduğu için elbette gazinocular kralı Arnavut Osman kendisini dinleyip hasta olur. Ve yine bu bir Bülent Oran senaryosu olduğu için Şopen Kadir de Arnavut Osman'ın gazinosunda garsonluk yapmaktadır. Zaten Bülent Oran senaryosu olduğu için herkesin lakabı vardır.

Arnavut Osman, Azize'yi gazinosunun yıldızı yapar. Bu esnada Şopen ve Azize aşık olurlar. Azize'ye kendisine uygun bir beste lazımdır, bunu da Şopen Kadir besteler: Sevemedim Karagözlüm. Ama Kadir gerçek bir manyak olduğu için kimliğinin gizli kalmasını ister. Azize'yi dinleyen Amerikalı rolündeki Kayhan Yıldızoğlu, Azize'ye Rock Hudson'ın çevireceği Mihracenin Gözdesi filminde başrol teklif eder. O dönem "Abi sen Rock Hudson'a benziyorsun," demek cinayet sebebi olmadığından herkes heyecanlanır. Ama prodüktör de gerçek bir manyak olduğundan Azize'nin meçhul bestecisini de illa beraberinde Amerika'ya getirmesini istemektedir. Niye? Manyak işte.

Ama Şopen Kadir, Azize'nin kendi ayakları üzerinde duran bağımsız ve başarılı bir kadın olmasından rahatsız, balık kokusu fetişi bulunan, o zamanlar internet olsa google arama geçmişinde balıklı porno falan çıkacak garip bir tip olduğundan önce Azize'nin sahnesine molotof kokteyli atmayı hayâl eder, daha sonra da Azize'ye unutulmayacak bir ders vermek üzere, Perşembe pazarından aldığı yarım kilo orlon yünle kendisine sakal bıyık ve peruk yaparak evine davet eder. Azize'nin hepi topu bir kaç aylığına Amerika'ya gidecek olmasını ömür boyu sürgün gibi yansıtarak kadının kariyeriyle oynayan Şopen Kadir, ikna edemediğini zannederek amcasının kızıyla evlenmeye kalkar. Amcası nişana Azize'yi getirdiği için işler karışır. Azize zaten Şopen iti yüzünden Amerika'ya gidememiş ve kariyerinde ilerleyememiştir, e bir de Şopen'i kuzeniyle nişanlanırken görünce iyice balataları sıyrıp balık pazarına döner.

Balıkçı esnafı, Azize'nin balık pazarı mafyalığını bırakıp sahnelerde sektirdiği dönemde adam gibi para kazanmanın tadını aldığından Azize'nin bu geri dönüşüne bozulurlar. Artık o şarkı söylerken el çırpıp dans etmezler. Zaten niye etsinler? Tam bu sırada Şopen planının işe yaradığına, kızı kariyerinden ettiğine ve hayatının geri kalanında evine hapsedebileceğine kanaat getirdiği için belirerek kendini meçhul bestekar olarak ifşa eder. Azize ise ayrı bir manyak olduğundan "Ulan köftehor, Amerika'ya gitmemi engelledin, kariyerimi baltadın, yetmedi nişanında şarkı söyledin, ne yüzle geliyorsun," demez gerçek bir keriz gibi "Artık senin istediğin gibi balık kokuyorum," diyerek mutlu bir aşka yelken açar. O da nasıl bir aşksa artık. Ama balıkçı esnafı Şopen Azize'yi alıp götürdü diye sevinirler orası çok mantıklı.

ve SINEM: zaten hiç orada olmadı ki...

cihan kılıç

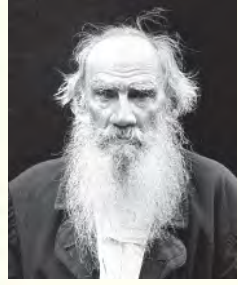

HARAM

'Üzerimde yırtık bir bluz var / Üzerimde, dudakları trompete dayalı / Zenci bir kadın resmi / Rengarenk üstelik / Ve o en sevdiğin / Hüzünlerle bezeli' - Mehmet Yazan, 'Tuhafın Neşesi'nden

Zamanda yolculuk nihayet gerçek olmuştur. Üstelik bunu Şükrü Bulgur adlı bilim insanına borçluyduk. Randevu sistemiyle istediğimiz zamana gidip, seçtiğimiz kişiyle görüşüyorduk. Ben de bazı görüşmeler yaptım, sonra da tekrar gidip günlüklerine benimle ilgili ne yazdıklarına baktım. Hepsinde günlük tutmuyordu lakin bazıları da beni es geçmemişti, işte hakkımda yazılanlar bunlar...

Lev Tolstoy: Türkiye'dan gelen mizah yazarı, bir hayli tuhaf adamdı. Doğrusu anlattıklarının bir çoğu enteresandı ama sürekli konuşması beni yordu. Açıkça yordu. Bir zaman sonra kulaklarım uşuldu, bulanık görmeye başladım. Nelerden bahsetmedi ki?

Düşmanımı aşığılayın tipi 'Benim düşmanımdan bahsediyoruz, dikkatli konuş!' diye ikaz eden içli ve kanlı ağadan kardeşine kıyamayıp onunla beraber ülke değiştiren padişaha, periyle evlenip

Muhammed Ali: Tam da şampiyonluk maçı öncesi geldi türk komedyen. Fenerbakçe Orduevi'nin kafeteryasında iki tostundan birini kapamı martıyı anlattı, muhabbetini sevdiği için traşı uzatan, uğurlarken bile ayakta konuşarak saçının kesmeğe çalışan, her seferinde adeta koşarak, kaçarak çıktığı Çukurcuma'daki berberi anlattı, boğa kafalı bastonuna 'Redbull' adını takan adamdan bahsetti. Bütün bunları ben tavandan asılı minder yumruklarken

anlatıyordu. Bir ara ona dönüp sanki vuracaktım gibi eğilip korkuttum, sapsarı oldu, fenalık geçirdi. Çocukken ailesi, benim maçlarımı canlı seyretmek için sabahları, bu da onlara uymaya çalışır ama maçı bekleyemeden uyuyakalmış. Bu sefer davetlimsin dedim, sarıldı. Babasıyla aynı yıl doğduğum (ve de aynı yıl öleceğim) için kalbinde yerimin ayrı olduğunu söyledi. Bu sefer ben sarıldım. "Uyumadığım zaman yazılarım saçmalasın. Allah da boksörlerin alınyazısını uykusuzken yazmış galiba" dedi, bu sefer hakikaten vuracaktım, "Şaka şaka, Allah asla uyumaz" deyip yırttı. Maçı kazandım, en önden seyretti, beni Tirebolu çayına alıstırdı da gitti...

William Shakespeare: Kendini şair olarak tanıttı ama hiç şiir konuşmadı. Her nasıl şeylerse, 'tabloid gazetelerde' hakkımda çıkan ve buradan tüm dünyaya yayılan minik kutu haberlerden bahsetti. "Shakespeare hakkında hep böyle tuhaf, bit yeniği arayan, huylandıran haberler çıkar, düzenli olarak çıkar" dedi. "Niye" dedim, "Çünkü sizin dışınızda kalan insanlık olarak, bu kadar yetenekli oluşunuzu tam idrak edemiyoruz; bir insanın tek başına o oyunları, soneleri yazmış olması algımızı, zihnimizi sarsmış olabilir" dedi. "Kriko yapıyorsun" dedim, "Aha" diye şaşırıldı. "Peki nasıl haberler bunlar?" dedim, "Mesela birden fazlaymışsınız, bir değil, üç Shakespeare varmış" dedi, "Ben kaçıncıyım

acaba" dedim. "Mesela eşcinsel olduğunuz, bir kontla aşk yaşadığınız yazıldı" dedi, "Ama bu sadece kontesi ilgilendirir" dedim, "Doğru vallaha" diyerek onayladı. "Bi de 'William Shakespeare'nin yazı hokkasında marihuana kırıntıları bulundu' haberi vardı" dedi. "Ayıptır, boş sigara bile içmem" dedim. "Denemek ister misin" dedim. Denedim. O kafayla Hamlet'in kurukafa tutma sahnesini yeniden yazdım, "Olmuş ya da olmamış, bi yere kadar moruk, sıkıntı yok!!" diyecek ve havaya attığı kurukafaya vole vuracaktı Hamlet. "Yapma, eski hali daha iyi" dedi. "Peki" dedim...

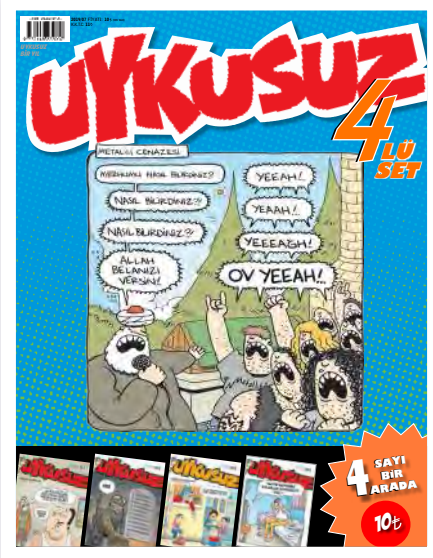

Yunus Emre: Yürür iken geldi yanıma / Sandım ki çekildi kanım / Çok konuşup sıkıttı canım / Böyle de bir adem var imiş... Uzak zamandan gelmiş idi / Sanki romandan çıkmış idi / Garibim yalandan bıkmış idi / Böyle de bir adem var imiş... Davudi bir sesi vardı / Traşlı ensesi vardı / Bir de prensesi vardı / Böyle de bir adem var imiş... Yunus der ki zaman yoldur / Haybeci adam çok boldur / Şarabı unud, sen su doldur / Böyle de bir adem var imiş...

Not: 5. Ankara Komedi Festivali, 1 Kasım'da efsane Cem Yılmaz'la sahane bir açılış yaptı ve aynı tatlefele devam ediyor. Büyük Ferhan Sensoy'un 'Ferhangi Şeyler'i 13 Kasım 20:30'da Nazım Hikmet KSM'de. Aynı salonda ve aynı saatte, 14 Kasım'da Günay Karacaoğlu'nun 'Aşk Ölsün' adlı oyunu var. Ben de 9 Kasım 15:00'te 4 Mevsim Tiyatro Salonu'ndayım, Mehmetçik Vakfı yararına 'Paşa Gönül Kriterleri' adlı oyunumla. Festivalimiz, 17 Kasım'a kadar sürecek.

vedatozeniroglu@gmail.com

Mustafa Satıcı

MARKETLERDE,
GAZETE
BAYİLERİNDE,
KİTAPÇILARDA

Karikatür kitapları,
çizgiromanlar
ciltler ve daha fazlası
uykusuz dükkan'da

www.uykusuzdukkkan.com.tr

GİK Tİ!
Sadece Uykusuz
Dükkan'da!

FURKAN ÖZÖBAN

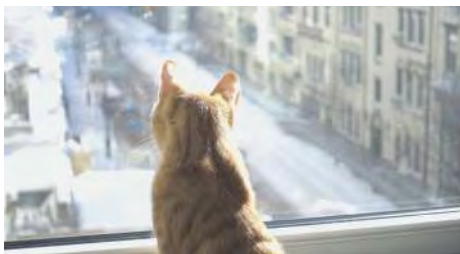

YAŞAM ÜÇGENİM

Nereden duyduğunu diye sorma, mahallemizdeki lokanta batıyormuş. Havalı iç mimara özene bezene yaptırdığı kapılarını bir daha açmamak üzere kapıyormuş. Bir süredir dükkanın içinden eve kapatılmış kedi gibi dargın ve dalgın dışarıyı izliyordu, gelene geçene müşteri gözüyle bakmayı kesmişti, "hayırdır, niye dolaşıyorsunuz?" der gibi bakıyordu. Kedileşme, batan işletmenin son evresidir.

Kendi dükkanı içinde kapalı kalmış bir kediye dönmeden önce içerlemiş gözlerle bakıyordu dükkanın önünden tok geçenlere. En kötüsü içerlemektir. En zehirli meyvedir, ne eti yenir, ne yemeğe katılır, ne suyu sıkılır. Mantıksız bir öfkenin etrafına sarılmış bin kat tül perde, dışarıdan bakınca üzüntüyü andırır. Bakışları "DÜKKANIMI BATIRDINIZ!" diye bağıyor, sokaktan geçen kediden bile hesap soruyordu. Benimle ne alakası var? Benimle ne alakası var? Özür dilemeyeceğim, sağlam duracağım, benimle ne alakası var? Diye düşünerek geçiyorduk dükkanın önünden, zihinsel

olarak yoruluyorduk. Aç olanın bile iştahı, iştahı olanın bile hevesi kaçıyordu. Kendime bakıyorum ve "ne yapabilirdim?" diye son bir vicdan paltosunun ceplerini yokluyorum. Cepler bomboş, sadece leblebi büyüklüğünde bir pişmanlık var: Dükkanın içini yaptırırken giren çıkan ustanın tipine bakıp fazla para harcadığımı anlamıştım. Bir şey demem gerekir miydi? "Birader, biz de mutfak yaptırdık geçen yaz, o yüzden biraz biliyorum. Şimdi sözlerimi dinle ve dersler çıkarmaya çalış: Bir, usta senden iyi giyiniyorsa; iki, devamlı sunta demiyorsa; üç, iç mimarla çok iyi anlaşıyorsa, hiç kavga etmiyorsa... Anla ki gereğinden fazla para harcıyorsun, büyük masraflara giriyorsun. Bunu kendime saklamayıp söyleseydim her şey farklı olur muydu? Zannetmiyorum.

İçerlemeden önce küstahtı. Genelde öyle olur zaten. Dükkanın önünden geçenlere "Hmmm. Sıradan bir hayatı mı seçtiniz? Neyse..." der gibi bakıyordu. "Aşçılık kursunu bitirdim, dövmemi yaptırdım, şimdi de size yedirmeye geldim. Her şeyin içinde tarçın var. EVET KÖFTENİN BİLE... Yiyeceksiniz, yakıştıracağınız,

beğeneceksiniz, teşekkür edeceksiniz. Sanki sizin beğenmenize ihtiyacım varmış gibi beğeneceksiniz.

Amerikada michelin yıldızlı bir lokantada bir ay kadar Steve şefin mutfağında çalışma şansı yakaladım. Benim için inanılmaz deneyimdi, adeta bir "wake up call" du. Bu cümlelerim sizin için değil, yakında buraya time out gibi dergilerden röportaja gelecekler, onlar için hazırladığım cümleler. Dövmemi görmüş müydünüz? Benim parasını verip aşçılık eğitimi aldığımı ve şef olduğumu anlatan bir dövme.

Tarçın tadını alıyor musunuz? Evet, tavuğun içinde de tarçın var. Sizin gastro-cehaletinizin ilacı tarçın. Tarçın vücudunuza karışıp zevksizliğinizle, düzlüğünüzle, basitliğinizle savaşıyor. Benim ışığımla ısınacak, benim ışığımla olduğunuz değil olabileceğiniz kişiyi göreceksiniz. Daha iyi bir insan olmaya giden yolu benim ışığım aydınlatacak.

Kim sevinebilir bir esnafın batmasına? Uyuşturucu satıcısı bile "piyasa çok kötü abi, haciz memuru kapıya dayandı da rica minnet yolladık geçen, muhasebeci defterleri toparlıyor şimdi, ay sonu da kapatıyoruz" dese üzülürüm, karmaşık duygular yaşarım. Yine de belki onun için daha hayırlı olmuştur.

ESNEK ile GENİŞ

Yetkin Gülmen

Mazra adı: Dişil Enerji

YİĞİT ÖZGÜR

ENGİN ERGÖNÜLTAŞ

"Ayva sarı nar kırmızı sonbahar"

Cahit Sıtkı Tarancı

"RUZ-İ KASIM"

Aha, işte nihayet mevsimin o ilk; "üstü iyice kalın, uzunca yün hırkalı(kapüşonu falan var) altı kısa pantolonlu, sandaletli" genci. Caddede. Kalkıp bakıyorum geçişine.(bir tür deniz kızı--alt/üst dengesi--) Buralarda (Antalya)kasım demek o işte.(bana yani) Kasımpatılardan daha çok. Gri bir gökyüzü altında bir yarı'larını yazda unutmuş insanlar. (gençler desek daha doğru galiba--üşüdükleri halde alt yarılılarıyla direnir belki bu şekil ısrar ederlerse...--bir çeşit"bis" yaz'a--)

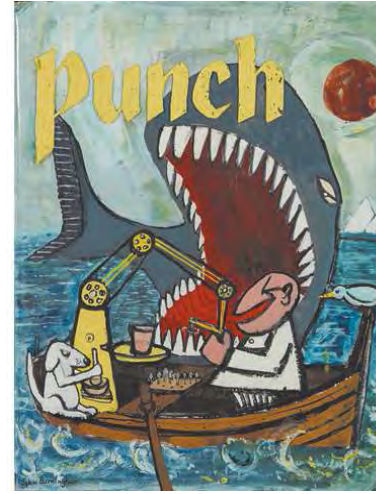
"Yine kasım geldi ha? (...)/ açar gibi ölünün soğuk örtülerini/ bekler gibi kalkışını doğu treninin" Böyle yazmıştı rahmetli Hasan Hüseyin Korkmazgil. Pek seveni yok işte Kasım'ın. "Ölü mölü, soğuk örtü" (Ben içine doğmuş olduğum için bir akrabalık hissiyatıyla, bir ünsiyet... --akrep'e de hakeza belli bir sempati-- çaresiz kalıp da kendi kendisini sokuşunu görmek için ateş çemberine alan o alçaklar, hele onlar....) Sevilmiyor. Belki ilk üç harfi "kasvet"inkiyle aynı... onun da etkisi var mıdır? Kasım.

Bilinçaltımızda. (Ali Baba'nın pislik kardeşi de Kasım'dı, bak) Ama en büyük itin mabadına sokup çıkartma işlemi (başka bir "ay"a yapılmış mıdır bu derecesi?-o da bir ay, o da bir insan evladı--) İngiliz şair Thomas Hood tarafından bin sekiz yüzlerde yapıldı/yazıldı; şu şekil: "Sıcaklık yok, neşe yok, yaşamaya uygun bir rahatlık yok/ Herhangi birimizde hoş bir duygunun zerresi yok/ Gölge yok, pırıltı yok, kelebek yok, arı yok/ Meyve yok, çiçek yok, yaprak yok, kuş yok/ Kasım!" Böyle üstadın şiiri işte. Adı "Kasım" (gerçi mizahçılığı da vardı, şiirdeki "gömme" işlemini çok da şey etmemek lazım belki--ünlü mizah/ hiciv/karikatür dergisi Punch' da da çıkarmış yazıları--o dergi de maşallahı var, 150 yıl kadar çıkmış meğer--daha 1990'lara kadar vardı, okumuşluğum etmişliğim var--darısı bizdeki dergilere--)

"Ruz- i Kasım" ? O mu? Ananemden

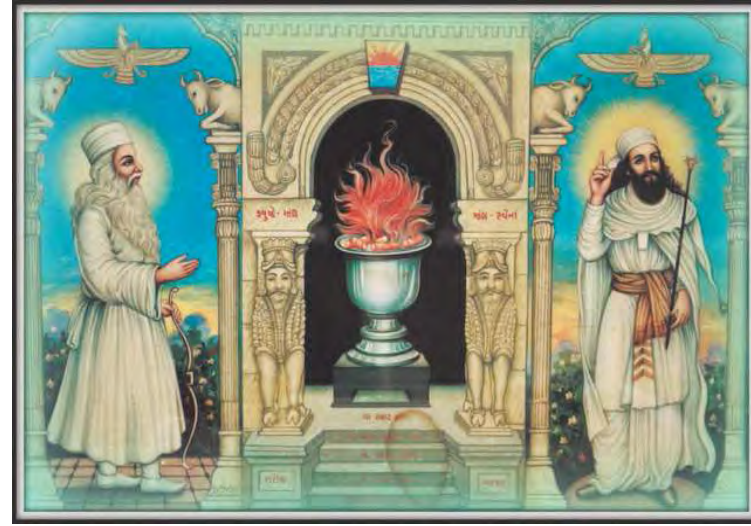
Hasan Hüseyin Korkmazgil 1927/1984

battaniyelerle sarılıp sarmalanarak sızlayan burun uçlarıyla oturup idare etme günlerinin bitişi. Nereye kadar? Ev her akşam biraz daha soğur.

(İçinde Thomas Hood'vari akıl fikir yürütme tarzları büyümeye...) ("Kömür deposu boşaldı işte/ Mamağa sonbahar geldi"/Kemal Burkan'ın hapishane (Mamak) penceresinden gördüğü o depolar) O mekânların yolu tutulur. Her mahallede bir kömürcü/oduncu. O vakitler. Onların kömür odun karışımı o kokuları. Rüzgârlı bir kasım akşamüstü o kapısız penceresiz (kepenklerle kapanır)yarı karanlık dükkânın önündeyiz,

odun alıyoruz. Kömürcünün içi de buz gibi. Girsene de farketmiyor.Yağmur çiseliyor. Dükkânın çıplak, soluk sarı ampulü sallanıyor. Sokak

Zerdüş inancı ile ilgili bir tasvir

lambaları da. İçinde sıcak bir ev vaadi de barındıran o tuhaf, keskin koku. "Islak gibi ama bunlar" diyor ananem bir küfeye doldururlarken. (ağır çeksin diye kova kova su dökerlerdi odunlara) Olsun, sobanın arkasına dizeyiz kururlar. Bir an evvel gidelim. Mevsimin o ilk soba yakılışı. Bir ayın. Bilmiyorum dindar bir Zerdüşçü kadar büyük bir haz mı alırdım ne... O ilk alevler...

Thomas Hood 1799/1845

O tıktılar. Çıttılar. Mest olurdum. Sanki evin yazdan bu yana duran kalbi yeniden çalıştırılıyor. Duvarlar dahi ısınır. (ev'le soba bütünleşiyor, artık tek bir şey...)Karanlık pencerenin camı buğulanır. Camlarda yağmur hızlanıyor. Artık iyice ısınmış küçücük odanın hala serin köşelerine (bir yaz günü gölgeye geçer gibi) çekilebilirsin. Parmağınla buğulara mevsimin ilk şekli.

Hepinize dostluk, kardeşlik muhabbet dolu günler diliyorum...

NETFLIX

Ceyhan

Şukran

Carian

çocuk

VE BİZ

Ceyhan
(Sıfır izleme)

Hanım

Baldız

Kız evlat
(Bambaşka)

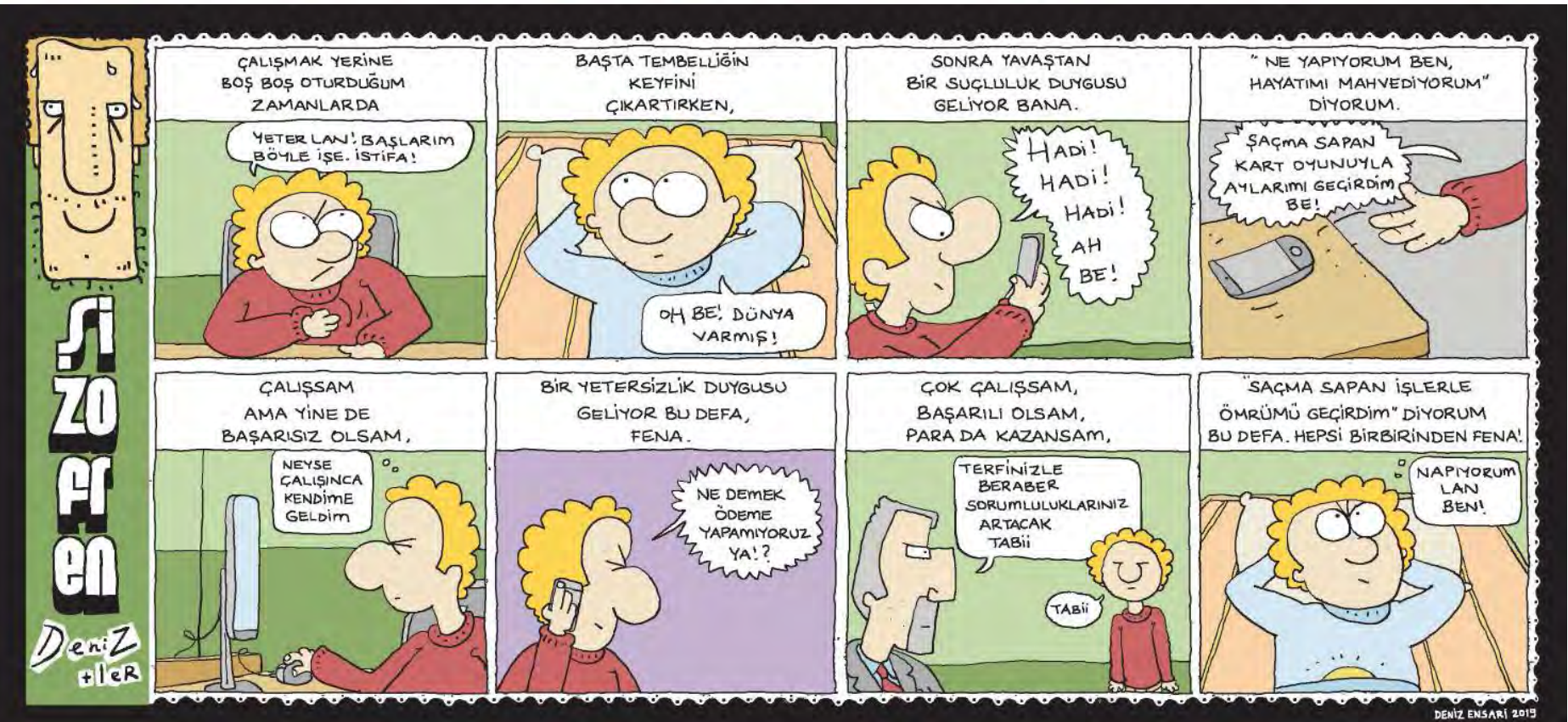
DÜŞEN MONT ve HAZİN ÖYKÜSÜ

ÖZER AYDOĞAN

ADAMLAR

ANTI KLİŞE
TİMİ

UYKUSUZ

Uykusuz Dergisi'nde yayımlanan tüm karikatür, yazı, esri ve karakterlerin yayın hakları saklıdır. Yayınevi ve çizerin yazılı izni alınmaksızın hiçbir yazılı, basılı ve görsel yayın ortamında ve sanal ortamda kullanılamaz.

Haftalık Mizah Dergisi | 6 Kasım 2019 | Sayı: 636

Haftalık Yayın Süreli Yayıncı
YAYINCI: MÜREKKEP BASIN YAYIN LTD. ŞTİ.
İMTİYAZ SAHİBİ: Uğur Gürsoy
SORUMLU YAZI İŞLERİ MÜDÜRÜ: Barış Uygur
YAZI İŞLERİ Mdr.Yrd: Nuri Açar

Grafik: Utku Coşkun - Kerem Pişkin

Kaligrafi: Şevki Sayışman Satış Sorumlusu: Selami Yamak

Adres: Asmalimescit Mah. Asmalimescit Sok. No: 29/4 Beyoğlu / İSTANBUL

Tel: 0 (212) 245 53 38/39 Fax: 0 (212) 245 63 60 • ISSN 1307 - 7619

Baskı: İleri Basım Mat. Amb. Reklam Tanıtım Yayın ve Teknik Hiz. Tic. A.Ş. Yenibosna / İSTANBUL Tel: 0212 454 32 58

Genel Dağıtım: TURKUVAZ DAĞITIM TEL-0216 585 90 00

Abonelik: Yurtiçi: PTT kargo ile 250 TL. Özel kargo teslimatlı 340 TL Yurtdışı: Avrupa 100 Euro. Uzakdoğu 150 USD.

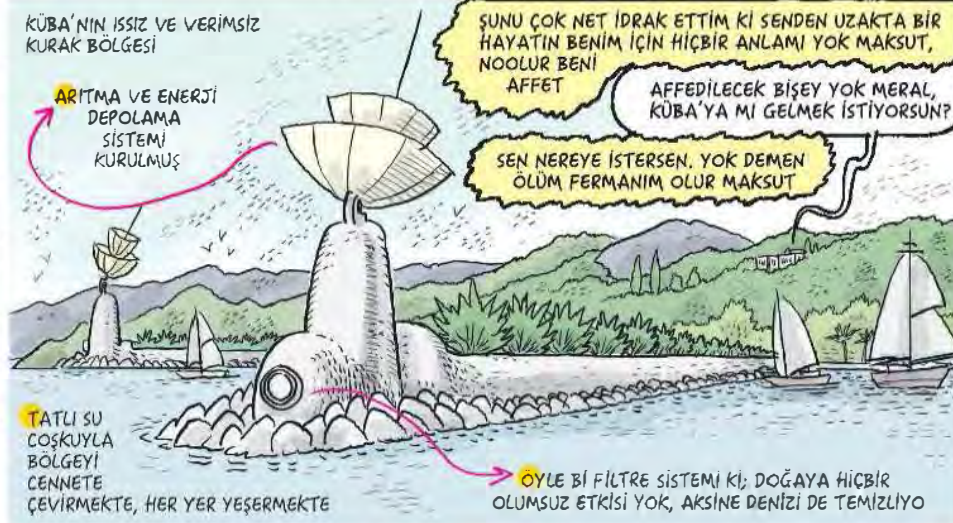
IBAN Numaralarımız:

(Alıcı: Murekkep basın) TL: TR59 0006 2000 0680 0006 2974 32 USD: TR78 0006 2000 0680 0009 0849 67 EUR: TR08 0006 2000 0680 0009 0849 66

Dergimize ulaşamadığınız bayiler için iletişim adresi ve telefon numaralarımız selamiyamak@gmail.com 0212 245 53 38/39

özet:

ORTAM'IN SENARYOSUNUN KAHRAMANI MAKSUT, DÜNYAYI DEĞİŞTİRMeye NAMZET GÜNEŞ ENERJİSİYLE DENİZ SUYUNU ARITAN BULUSUNUN PATENTİNİ ALMIŞ, YENİ BİR DÜNYA KURMAK ÜZERE KÜBA'YA GİTMEK İSTİYOR. MERAL İSE AYRILDIĞINA BİN PIŞMAN, ARAYA HATIRLI TANIDIKLAR KOYUP MAKSUT'LA İRTİBATA GEÇMEK İÇİN UMUTSUZCA BEKLERKEN NİHAyet TELEFON GELİR

MARX, ENGELS'İN EKSİKLERİ İTİNAYLA TAMAMLANMIŞ

- 803 Topluluğumuz vegandır. Bütün canlılara saygılı ve doğayla tamamen barışıktır
- 804 Mezarlık mefhumu yoktur. defin işlemi ağaç fidanıyla yapılır ve ölenin anısı ağaçla birlikte yaşar. Yakma işlemi söz konusu bile değildir
- 805 Mücevherat, bahis, hız, havai fişek asla!
- 806 Petrokimya, plastik ve naylon zaruri haller dışında katıyetle yasaktır
- 807 Duygular ruhsata tabi olamayacağından evlilik diye bir müessese yoktur
- 808 Taban vurarak ökül gibi yürüyenerin de aramızda kat'a yeri yoktur
- 809 Tekno, her tür kafa sken müzik ve volüm suçtur

